

Jozef in de put

VERHAAL

Jakob is gek op zijn jongste zoon Jozef. Hij verwent hem. Dat vinden z'n oudere broers helemaal niet leuk en ze krijgen een hekel aan Jozef.

Ze krijgen steeds meer hekel aan hem, zeker als hij op een dag een prachtige mantel krijgt van vader Jakob. Niemand heeft er zo een, het lijkt wel een koningsmantel.

Op een nacht heeft Jozef een droom. Hij vertelt zijn droom aan zijn broers. Hij zegt: 'Hoor toch eens wat ik vannacht heb gedroomd! Wij waren samen aan het werk op het veld. We maakten bundels van het graan. En weet je,' gaat Jozef verder, 'mijn schoof, mijn bundel dus, ging rechtop staan en die van jullie bogen zich voor mij.'

De broers kijken Jozef boos aan. 'Wil je soms koning over ons worden, zodat wij ons voor jou moeten buigen?'

Een paar dagen later droomt Jozef weer en ook nu vertelt hij het aan zijn broers. 'Moet je nou toch eens horen wat ik vannacht weer heb gedroomd', zegt hij. 'Ik heb gedroomd dat de zon, de maan en elf sterren zich voor mij bogen.'

Ook vader Jakob zit erbij en hij zegt streng tegen Jozef: 'Wat zijn dat voor praatjes, jongen! Denk je echt dat je moeder en ik en je broers ons voor jou gaan buigen? Hou toch eens op met die onzin.'

Op een dag roept Jakob Jozef bij zich. De broers zijn met de kudde op pad. Jakob vraagt aan Jozef of hij z'n broers wil opzoeken om te kijken hoe het met ze gaat. Jozef trekt z'n mooie mantel aan en gaat op pad. Hij dwaalt wat rond in de omgeving en kan de kudde niet vinden. Een vreemdeling spreekt hem aan en zegt: 'Wat zoek je, jongeman?' Jozef vertelt dat hij z'n broers met hun kudde zoekt.

De man zegt dat hij ze in de richting van Dotan heeft gezien. En zo gaat Jozef ook die kant op.

'Kijk eens wie daar aankomt?' roept Simeon, een van de broers. 'Als dat niet onze dromer is, die opschepper! Ik herken hem aan z'n jas.' De broers kijken elkaar aan. Ze denken allemaal hetzelfde: 'We moeten van hem af!' En ze smeden een plan om Jozef te doden.

'We vermoorden hem en gooien hem in de put, dan zijn we voorgoed van hem af!' zeggen ze.

Ruben, de oudste broer, wil niet dat ze hem doden. Hij zegt: 'Daar verderop is een put. Er staat geen water in. Laten we hem daarin gooien.'

Als Jozef bij z'n broers aankomt grijpen ze hem en trekken hem z'n mooie jas uit en gooien hem in de put.

Even later gaan de broers eten en nog wat later komt er een karavaan voorbij. Het zijn handelaren die met hun kamelen door het land trekken. Juda krijgt een geweldig idee. 'Zullen we Jozef verkopen aan deze kooplieden, dan zijn we mooi van hem af en verdienen we er ook nog wat mee!' En zo gebeurt het. Jozef wordt voor 20 zilverstukken verkocht en gaat met de karavaan richting Egypte.

Ruben is daar niet bij. Als hij ziet dat Jozef niet meer in de put zit, raakt hij in paniek. Dan vertellen de broers wat ze hebben gedaan.

De broers smeren bloed van een geitenbokje aan de jas van Jozef en sturen een slaaf met de bebloede jas naar hun vader met de vraag: 'Dit hebben we gevonden. Is het misschien de jas van uw zoon?'

Als vader Jakob de bebloede jas van Jozef ziet, herkent hij hem meteen. 'Mijn zoon... hij is vast door een wild dier verscheurd', huilt hij.

Jakob is kapot van verdriet. Niemand kan hem troosten.